

MATTHEÛS

8:23-27

Jezus stilt de storm en maakt Zijn goddelijke
macht en de betekenis van geloof zichtbaar.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/8-23-27

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' identiteit als Messias en God	6 min	3
2	De storm en de slapende Jezus	3 min	6
3	Geloof en vertrouwen in de storm	6 min	7
4	Jezus' gezag over wind en golven	7 min	10
5	Psalm 107 bevestigt Jezus' goddelijkheid	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Jezus' identiteit als Messias en God

Laten we eens kijken naar Mattheüs hoofdstuk 8 en dit verhaal uit het leven van Jezus overdenken, te beginnen bij vers 23. We bestuderen het Evangelie van Mattheüs als onderdeel van onze studie van het leven van Jezus. We bekijken wat Hij tweeduizend jaar geleden deed en zei. Daarbij proberen we te zien welke invloed dat op ons kan hebben en wat het ons vertelt over God en ons eigen leven.

In Mattheüs 8:23 gaat het verhaal verder waar we het eerder over hadden. Jezus had in Kapernaüm een nacht lang mensen genezen, en er verzamelde zich een grote menigte om Hem heen. Ik denk dat Jezus vermoedde dat ze daar niet allemaal om de juiste redenen waren. Ze waren daar niet allemaal omdat ze toegewijd waren aan het Koninkrijk van God. Ze kwamen vanwege de opzienbarende wonderen waarover ze hoorden. Daarom besloot Hij in de boot te stappen en het Meer van Galilea over te steken. Terwijl Hij in de boot stapte, kwamen er een paar mannen naar Hem toe die aanboden met Hem mee te gaan. Maar Hij leek hen af te houden door hun te vertellen wat discipelschap kost en welke toewijding ervoor nodig is om Hem te volgen.

Nu stapt Hij in de boot, en vanaf vers 23 lezen we:

En toen Hij aan boord van het schip gegaan was, volgden Zijn discipelen Hem.

MATTHEÛS 8:23

Dit is een geweldig verhaal, en ik geloof ieder woord ervan. Het is natuurlijk een waargebeurd verhaal, maar tegelijk beeldt het iets heel belangrijks uit. De discipelen waren Jezus gaan volgen omdat ze geloofden dat Hij de Messias was. We moeten beseffen dat het woord Messias hetzelfde betekent als het woord Christus. Messias komt uit het Hebreeuws en Christus uit het Grieks, maar ze zijn elkaars equivalent. Wanneer we Jezus 'Christus' noemen, is dat hetzelfde als 'Jezus de Messias' zeggen.

De Messias was iemand van wie de profeten in het Oude Testament hadden voorspeld dat Hij zou komen. Hij zou van David afstammen en Hij zou een groot Koning en een groot Bevrijder van Zijn volk zijn. De profeten gaven ook aan dat er iets geheimzinnigers zou zijn aan de identiteit van de Messias: Hij zou daadwerkelijk God in het vlees zijn. Er zijn profeten, vooral Jesaja, die dit duidelijk maken, hoewel dit gegeven veel Joodse mensen ontging. Veel Joodse mensen waren de Messias gaan zien als een gewone, maar grote man, zoals David, die zou komen en het volk zou bevrijden. Ze hadden die Schriftgedeelten uit het oog verloren die erop wezen dat de Messias God zou zijn.

Toen de discipelen voor het eerst over Jezus hoorden of Hem zagen, concludeerden ze dat Hij inderdaad de Messias was. Daarom begonnen ze Hem te volgen. Maar het was nog niet volledig tot hen doorgedrongen dat Hij God in het vlees was. Hier zien we dus een vertoon van Zijn goddelijke macht. Aan het eind van dit verhaal zeggen ze in vers 27:

De mensen verwonderden zich en zeiden: Wat voor Iemand is Dit, dat zelfs de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?

MATTHEÛS 8:27

Daar kan natuurlijk maar één antwoord op zijn. In het Oude Testament werd vaak verwezen naar het feit dat God de wind en de zee beveelt. Zo is er het zeer bekende verhaal van Jona, die door God werd geroepen om naar Ninevé te gaan en een boodschap van oordeel te prediken. Hij had een boodschap van God, en hij wilde die niet prediken. Daarom stapte hij op een schip en begon hij de verkeerde kant op te reizen. Er staat dat God een storm zond. Die storm liet het schip bijna zinken. Toen Jona door zijn scheepsgenoten overboord werd gegooid, zorgde God ervoor dat de storm ophield. Uit dat verhaal kunnen we opmaken dat God Degene is Die de wind en de golven beveelt om aan te zwellen of te gaan liggen.

Zo zijn er ook veel plaatsen in de Psalmen die spreken over Gods vermogen om stormen te doen opsteken of de golven te bevelen te gaan liggen. Psalm 46 en Psalm 44 spreken over Gods macht om de wind en de golven te bevelen. Psalm 107 doet dat

eveneens, en die zullen we misschien wat later bekijken. Het punt is dat in het Oude Testament volledig vaststond dat God Degene is Die de elementen van de natuur beveelt. Ze gehoorzamen Hem omdat Hij hun Schepper is.

Nu doet Jezus hetzelfde. De discipelen verwonderen zich en zeggen:

Wie kan dit zijn?

Het is een retorische vraag. Wie kan dit zijn Die dit doet? Het antwoord uit de Bijbel, dat zij niet durfden te opperen uit angst dat ze daarmee te veel zouden zeggen, is dat Hij God moet zijn.

Dit verhaal laat zien dat de discipelen niet meteen begrepen wat de ware identiteit van Jezus was. Ik denk dat dit in fasen tot hen doordrong. Zelfs veel later was Jezus er niet zeker van of ze volledig begrepen wie Hij was. Want bij Caesarea Filippi zei Hij in Mattheüs 16 tegen hen:

Hij zei tegen hen: Maar u, wie zegt u dat Ik ben?

MATTHEÛS 16:15

En toen Simon Petrus het juiste antwoord gaf, zei hij:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Jezus was opgelucht toen Hij hoorde dat ze het goed hadden, want Hij wist niet zeker hoeveel ze op dat moment werkelijk van Zijn ware identiteit hadden begrepen. Hier zien we een van die verhalen waardoor ze een glimp opvingen van wie deze man was met wie ze optrokken.

2

De storm en de slapende Jezus

Het begint daar op het Meer van Galilea, en onmiddellijk steekt er een hevige storm op, een zware storm. En het was een zware storm. Ik ben zelf nooit op het Meer van Galilea geweest, maar mensen die er wel zijn geweest, hebben me verteld dat het heel gewoon is dat er op het meer onverwacht stormen opsteken. Deze discipelen hadden natuurlijk veel tijd op dat meer doorgebracht. Velen van hen waren hun hele leven visser geweest, precies daar op dat meer, en ze waren eraan gewend dat zulke stormen opstaken. Maar toch heb ik begrepen dat het niet altijd gemakkelijk is om te zien wanneer er een storm op komst is. Ze konden aan de overtocht beginnen zonder enig vermoeden dat ze vóór ze de overkant bereikten door een storm zouden worden overvallen. Blijkbaar gebeurde dat bij deze gelegenheid.

Ze vertrokken, en deze geweldige storm stak op, en het was me een storm. Er staat:

En zie, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee, zodat het schip door de golven bedekt werd; maar Hij sliep.

MATTHEÛS 8:24

Het is duidelijk dat deze boot, een kleine roeiboot, een vissersboot, gevaar liep te zinken. Een van de verbazingwekkende dingen hieraan is dat Jezus tijdens de hele beproeving gewoon doorsliep. Naar alle waarschijnlijkheid werd Hij nat als de golven de boot overspoelden en zij haastig het water uit de boot hoosden. Er moet ook veel lawaai zijn geweest, terwijl de discipelen naar elkaar schreeuwden en probeerden het hoofd boven water te houden. En toch was Jezus vast in slaap.

Er staat niet dat Hij deed alsof Hij sliep. Dat had Hij natuurlijk kunnen doen, alleen maar om te zien wat ze zouden doen als Hij niet bewust oplette. Maar de Bijbel zegt werkelijk dat Hij sliep, en daarom moet Hij heel moe zijn geweest. Dit is een van die plaatsen waar we zien dat Jezus, hoewel Hij God was, bepaalde menselijke beperkingen op Zich nam toen Hij mens werd. Een van de dingen die de Bijbel over God zegt, is dat Hij niet moe wordt en niet sluimert of slaapt.

En toch legde Jezus, toen Hij mens werd, deze goddelijke eigenschap van almacht af, waardoor Hij alle macht en onuitputtelijke energie bezit. Hij werd een mens, en Zijn lichaam werd moe. Hij had een hele nacht mensen genezen en verlangde ernaar Zijn slaap in te halen. Dus sliep Hij in de boot, en Hij was zo moe dat zelfs alle commotie, de storm en het opspattende water Hem niet meteen wakker maakten.

3

Geloof en vertrouwen in de storm

De discipelen waren er natuurlijk bezorgd over dat Jezus niet wakker werd, dus maakten ze Hem wakker en zeiden:

En Zijn discipelen kwamen bij Hem, wekten Hem en zeiden:
Heere, red ons, wij vergaan!

MATTHEÛS 8:25

Maar Hij zei tegen hen:

Waarom zijn jullie bang? Hebben jullie dan zo weinig vertrouwen?

Toen stond Hij op en bestrafte de wind en de zee, en het werd volkomen stil.

Merk op dat Hij de wind en de zee bestraft, maar niet voordat Hij de discipelen bestraft. Hij zegt:

Waar is jullie vertrouwen? Waarom hebben jullie zo weinig vertrouwen?

Ik heb me soms het hoofd gebroken over deze opmerking. Het lijkt mij niet dat het ongepast was dat de discipelen zich zorgen maakten dat ze zouden zinken. De boot liep tenslotte vol water en leek te zinken. Waarom zouden ze weinig geloof hebben? Het is niet zo dat geloven dat hun boot kon zinken hetzelfde was als niet in God geloven. Ze geloofden wel in God, maar ze wisten dat boten desondanks soms zinken. Waarom werd hun geloof bij deze gelegenheid bestraft?

Ik geloof dat het hierom was: ze hadden meer dan genoeg reden om te geloven dat Jezus de beloofde Messias was. En toch was Hij Zijn Koninkrijk nog niet binnengegaan. Hij had nog niet vervuld wat de Messias moest doen. Als deze boot op dat moment, daar midden op het Meer van Galilea, was gezonken, zou dat een einde hebben gemaakt aan het leven en de bediening van Jezus. Daarom zou het onmogelijk zijn geweest dat de Messiaanse beloften en profetieën door Hem werden vervuld.

Als ze werkelijk geloofden dat Hij de Messias was, dan moesten ze hebben geloofd dat Zijn bestemming nog vervuld moest worden. Hij kon op dat moment niet naar de bodem van het Meer van Galilea zinken en op deze manier sterven. Ik denk dat Hij verwachtte dat ze dat zouden beseffen. Hoewel zelfs godvruchtige mensen naar de bodem van de zee kunnen zinken en verdrinken, was er toch Iemand bij hen van Wie ze hadden moeten weten dat Zijn bestemming nog niet vervuld was, en zij waren bij Hem. Zolang Hij in de boot was, kon die boot niet zinken, zodat de beloften van God door Hem vervuld konden worden. Dat ze hiervoor bang waren, betekende dat ze die dingen niet met elkaar in verband brachten, terwijl ze dat wel hadden moeten doen.

Wanneer we ons in wanhopige situaties bevinden, denken we vaak niet zo helder als we zouden moeten. Wij zouden bij deze gelegenheid misschien vergevingsgezinder tegenover de discipelen zijn dan Jezus leek te zijn toen Hij hen bestrafte en zei:

Waarom zijn jullie zo bang, met zo weinig vertrouwen?

In een van de evangeliën staat:

Waar is jullie vertrouwen?

We kunnen dus zien dat Jezus teleurgesteld was dat ze bang waren. Zou jij in die omstandigheden bang zijn? Of laat ik je dit vragen: ben jij bang in de omstandigheden waarin je je op dit moment bevindt? Verkeer je in omstandigheden die beangstigend zijn? Zo ja, laat ik je dan vragen: is Jezus bij jou in de boot?

Jezus was, zoals we in dit verhaal zien, in staat hen veilig te brengen waar Hij wilde dat ze heen gingen, en de storm te laten ophouden. Maar wat als Jezus had gewild dat ze zouden vergaan en in dit water zouden sterven? Zouden ze zich wat dat betreft aan Zijn wil toevertrouwen? Dat maakt deel uit van wat het betekent om geloof te hebben.

Geloof hebben, of op God vertrouwen, betekent onder meer niet alleen dat ik geloof dat God mij uit mijn moeilijkheden kan halen. Het betekent ook dat God bij mij is, of Hij mij nu wel of niet uit mijn moeilijkheden haalt, en dat Zijn wil zal geschieden zolang ik mij aan Hem overgeef.

Als ik in moeilijkheden verkeer, geloof ik beslist dat God in staat is om iedere moeilijkheid aan te pakken die Hij wil aanpakken. Er is geen probleem zo groot of God is groter, en Hij kan elk probleem dat ik heb oplossen als ik mijn vertrouwen op Hem stel. Maar wat als Hij dat niet doet? Hij hoeft het niet te doen. Misschien wil Hij dat ik sterf. Misschien wil Hij dat ik beproevingen doormaak. Misschien wil Hij dat deze moeilijkheid voortduurt. Maar als Hij mijn Heere is en als ik Hem liefheb, dan ben ik bereid Zijn wil voor mij te omarmen, zelfs als die de dood of beproevingen inhoudt.

Mijn geloof in God is daarom meer dan alleen mijn geloof dat Hij iets goeds voor mij zal doen wanneer ik wil dat er iets gebeurt. Het is mijn geloof in Zijn karakter, dat Hij altijd zal doen wat juist is, zelfs als dat iets is waaraan ik niet de voorkeur zou geven. Dat zij Jezus bij zich hadden, had hun het vermogen moeten geven zich neer te leggen bij alles wat Hij hun liet overkomen.

Als iemand zegt:

En Zijn discipelen kwamen bij Hem, wekten Hem en zeiden:
Heere, red ons, wij vergaan!

MATTHEÛS 8:25

dan lijken er veel redenen te zijn waarom Hij hun geloof bij die gelegenheid onvoldoende vond. Zoals ik eerder zei, moest Hij Zijn bestemming nog vervullen en daarom kon Hij niet vergaan. Bovendien was Hij bij hen. Hij kon hen redden als Hij dat wilde. Natuurlijk sliep Hij, en dat verontrustte hen. Maar toen ze Hem wakker maakten, toonden ze ook niet bepaald een groot geloof nu Hij wakker was: 'O, nu U wakker bent, Jezus, is alles in orde.' Ze waren nog steeds doodsbang. Maar Jezus bestrafte hen vanwege hun gebrek aan geloof, en daarna bestrafte Hij de wind en de golven.

4

Jezus' gezag over wind en golven

Het is interessant dat Hij tegen de wind en de golven sprak. Er was nog een andere gelegenheid in het Oude Testament waarbij een man invloed uitoefende op het weer, en dat was Elia. Elia ging naar koning Achab en Izebel en zei:

En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen, behalve op mijn woord!

1 KONINGEN 17:1

Toen ging hij weg, en drieënhalf jaar lang regende het niet. Aan het einde van die drieënhalf jaar ging hij de berg op en bad daar. Hij bad zevenmaal vurig dat de regen zou komen, en uiteindelijk kwam die ook.

Zo wordt Elia ons bijvoorbeeld in het boek Jakobus, hoofdstuk 5, voorgehouden als een voorbeeld van een man die door gebed werkelijk voor elkaar kreeg wat nodig was.

Hij bad vurig dat het niet zou regenen, en drieënhalf jaar lang regende het niet. Daarna bad hij opnieuw, en toen kwam de regen.

JAKOBUS 5:17-18

Er is dus nog een geval waarin een man invloed uitoefende op het weer, maar het is heel anders. Elia gebod de regen niet om te komen en gebod de regen ook niet om op te houden. Hij moest bidden en God vragen dat te doen. Hij lag lange tijd op zijn aangezicht en bad: 'God, laat het alstublieft regenen.' Uiteindelijk deed God dat. Jezus daarentegen bad niet dat de regen zou ophouden. Hij deed eenvoudigweg Gods werk en gebod de regen op te houden, en dat gebeurde.

Jezus was dus niet zomaar een andere profeet die bad dat God hen uit de storm zou bevrijden. Hij stond op en sprak de storm rechtstreeks toe, precies zoals God dat zou doen en met het gezag van God. Daarom vonden de discipelen het zo verbazingwekkend.

Het is interessant dat Jezus levenloze dingen bestrafte: de wind, de golven en de zee. Bestrafen betekent gewoonlijk dat je iemand streng terechtwijst, of in zekere zin corrigeert en confronteert. Dat doe je bij mensen die je kunnen horen en die kunnen denken. Je spreekt bewuste wezens aan, maar de zee is niet bewust en de wind is niet bewust. Hoewel we er niet zeker van kunnen zijn dat zelfs onbewuste elementen niet op de een of andere manier in staat zijn God te horen wanneer Hij spreekt.

Jezus is tenslotte de Schepper. In het scheppingsverhaal lezen we dat God zei:

Laat er licht zijn, en er was licht. Blijkbaar hoorde de duisternis Hem en gehoorzaamde ze. God zei:

En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

GENESIS 1:9

en dat gebeurde. Het lijkt er inderdaad op dat God de macht heeft om zelfs levenloze dingen bevelen te geven, en ze doen wat Hij hun opdraagt. We weten dat God wezens zonder menselijk verstand, zoals vogels, in hun bewegingen bestuurt. De Bijbel vertelt ons dat God hun trek leidt, enzovoort. En dus kan God Zelf natuurlijk levenloze dingen aanspreken. Ze zijn Zijn dienaren. Als Schepper kan Jezus precies dat hebben gedaan. Er zijn mensen die geloven dat het feit dat Jezus de wind en de golven bestrafte, ons vertelt dat er demonische machten achter deze specifieke storm zaten. Dat zou niet bij alle stormen het geval zijn, maar deze storm kan heel goed door de duivel zelf gestuurd zijn. De reden waarom dit wordt geopperd, is dat zich aan de overkant van het meer, waar Jezus en Zijn discipelen naartoe gingen, twee door demonen bezeten mannen bevonden die tussen de graven woonden. Het waren zeer angstaanjagende figuren, die met hun woestheid de hele streek terroriseerden. Dit waren enkele van de

voornaamste gevangenen van de duivel. Toen Jezus hen ontmoette — en dat komt in het volgende verhaal aan de orde — wierp Hij de demonen uit hen, en werden ze bevrijd. De duivel verloor twee van zijn voornaamste gevangenen aan Jezus.

Sommigen hebben geopperd dat de duivel, terwijl Jezus het meer overstak, gemakkelijk kon zien dat Jezus op weg was naar een ontmoeting met deze mannen. Hij kon gemakkelijk voorspellen dat Jezus de demonen uit hen zou werpen. Om dat te voorkomen, stuurde de vijand dus een storm om de boot te laten zinken en te proberen Jezus uit de weg te ruimen voordat Hij deze door demonen bezeten mannen kon ontmoeten. We kunnen hier niet zeker van zijn. Maar sommigen neigen tot dit scenario vanwege het feit dat Jezus de storm bestrafte alsof die een levend wezen was. We lezen bij andere gelegenheden dat Jezus demonen bestrafte. Er moet dus op zijn minst rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat dit geen gewone storm was, maar een storm die door de vijand was gestuurd, en dat Jezus met Zijn bestraffing nadrukkelijk de geestelijke machten aansprak die deze storm veroorzaakten.

Of die theorie klopt, weet ik niet. Misschien sprak Hij gewoon levenloze dingen aan. En ik twijfel er niet aan dat God de macht heeft om het levenloze en het onbewuste aan te spreken en het daarop te laten reageren. God gaf tenslotte een dode man het bevel naar buiten te komen. Jezus zei:

En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met een luide stem: Lazarus, kom naar buiten!

JOHANNES 11:43

en een dode man kan niets horen, maar hij kwam toch naar buiten. Ik kan hier dus niet te veel uit afleiden. Toch denken sommige mensen dat er demonische machten achter deze storm kunnen hebben gezeten, en er zijn enkele gronden voor die theorie.

Hoe dan ook, demonisch of niet, de storm was Jezus en Zijn discipelen niet gunstig gezind. Hij vormde een uitdaging voor hen. Bij die gelegenheid was hij hun vijand, totdat Jezus de golven tot bedaren bracht. Maar het is interessant dat Jezus de discipelen bestrafte voordat Hij de storm bestrafte. Voordat Jezus de vijand bestraft, bestraft Hij Zijn vrienden. Waarom zou dat zijn? In 1 Petrus staat dat het oordeel begint bij het huis van God. Zij die vrienden van Jezus zijn, hebben minder

verontschuldiging om de verkeerde kant op te gaan of verkeerd te denken dan de vijanden van Christus. Zij die vijanden van Christus zijn, bevinden zich in de duisternis. Als Hij de vijand zou bestraffen voordat Hij de zonde in Zijn eigen discipelen had bestraft, zou Hij handelen alsof de vijand evenveel verantwoordelijkheid droeg als zij die Hem kennen. Maar zij die Jezus kennen, dragen de grotere verantwoordelijkheid om juist te denken en juist te handelen. Daarom worden zij als eersten gecorrigeerd, voordat de storm zelf wordt bestraft.

5

Psalm 107 bevestigt Jezus' goddelijkheid

Toen Jezus dit had gedaan, lezen we dat de mannen zich verwonderden en zeiden:

De mensen verwonderden zich en zeiden: Wat voor Iemand is Dit, dat zelfs de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?

MATTHEÛS 8:27

Het antwoord durfden ze op dat punt in hun verhouding met Hem niet eens te opperen, want het enige antwoord dat ergens op sloeg, zou God zijn.

Laat me een gedeelte uit Psalm 107 voorlezen. Luister maar of dit bekend klinkt. Het begint bij Psalm 107, vers 23. De psalmist schreef:

Er zijn mensen die met schepen de zee op gaan en handeldrijven op de grote wateren. Zij zien de werken van de HEERE en Zijn wonderen in de diepte. Op Zijn bevel steekt een stormwind op, die de golven hoog doet oprijzen. Ze gaan omhoog naar de hemel en dalen neer in de diepten; van ellende bezwijkt hun ziel. Ze wankelen en zwalken als een dronkaard en weten zich geen raad meer. Dan roepen zij in hun benauwdheid tot de HEERE, en Hij leidt hen uit hun nood. Hij brengt de storm tot stilte en doet de golven zwijgen. Zij zijn blij wanneer het rustig wordt, en Hij leidt hen naar de haven waarnaar zij verlangden.

PSALMEN 107:23-30

Let op de woorden over de ziel van de zeelieden. Klinkt dat niet als hetzelfde verhaal dat we zojuist hebben gelezen? Maar dit werd duizend jaar vóór de tijd van Christus geschreven. Het spreekt in algemene zin over mensen die de zee op gaan. God doet een storm opsteken. Ze worden doodsbang en weten zich geen raad meer, dus roepen ze tot God. God brengt de zee tot bedaren, en daarna danken ze Hem ervoor en zijn ze opgelucht.

Deze psalm komt zo sterk overeen met dit verhaal, dat het moeilijk voor te stellen is dat deze ervaring van de discipelen op zee niet eenvoudigweg een uitbeelding van juist die psalm was. Maar Wie is het in de psalm Die de zee tot bedaren brengt? Het is de Heere. Jehova brengt de zee tot bedaren. De discipelen maken precies deze ervaring mee: ze roepen de Heere aan in hun benauwdheid, en Hij brengt de zee tot bedaren, precies zoals de psalmist zei. Maar zij riepen Jezus aan. In de psalm roepen ze tot God, Jehova God, en Jezus deed precies hetzelfde als wat Jehova doet. Hij is in feite Jehova. Dat begonnen ze te beseffen. Wie is deze man? Wie kan dit zijn?

In Markus staat volgens mij:

En zij vreesden met grote vrees en zeiden tegen elkaar: Wie is Deze toch, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

MARKUS 4:41

Of:

Wat is dit voor iemand met wie we op pad zijn?

In het Evangelie van Markus, hoofdstuk 4, vers 41, staat er na het moment waarop Jezus de storm tot bedaren bracht:

Ze werden doodsbang en zeiden tegen elkaar: Wie kan dit zijn, dat zelfs de wind en de zee naar hem luisteren?

Let erop dat ze buitengewoon bevreesd waren nadat het gevaar voorbij was. Ze waren bang toen de storm er was, maar ze waren nog banger toen de storm tot bedaren was gebracht. Waarom? Omdat ze kippenvel kregen bij de gedachte: 'Deze man met Wie wij reizen, is meer dan Hij op het eerste gezicht lijkt. Wie is Hij?' Het bezorgde hun in zekere zin de kriebels toen ze beseften dat deze Persoon, Die hun vriend en metgezel was, meer was dan ze op het eerste gezicht hadden gedacht. En misschien was Hij zelfs wel God. Stel je voor dat dit besef langzaam tot je doordringt. Ik hoop dat dit besef ook tot jou doordringt terwijl we het leven van Christus bestuderen en samen verdergaan door het Evangelie van Mattheüs.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 8:23
- Mattheüs 8:27
- Mattheüs 16:15
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 8:24

- Mattheüs 8:25
- 1 Koningen 17:1
- Jakobus 5:17-18
- Genesis 1:9
- Johannes 11:43
- Psalmen 107:23-30
- Markus 4:41

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.